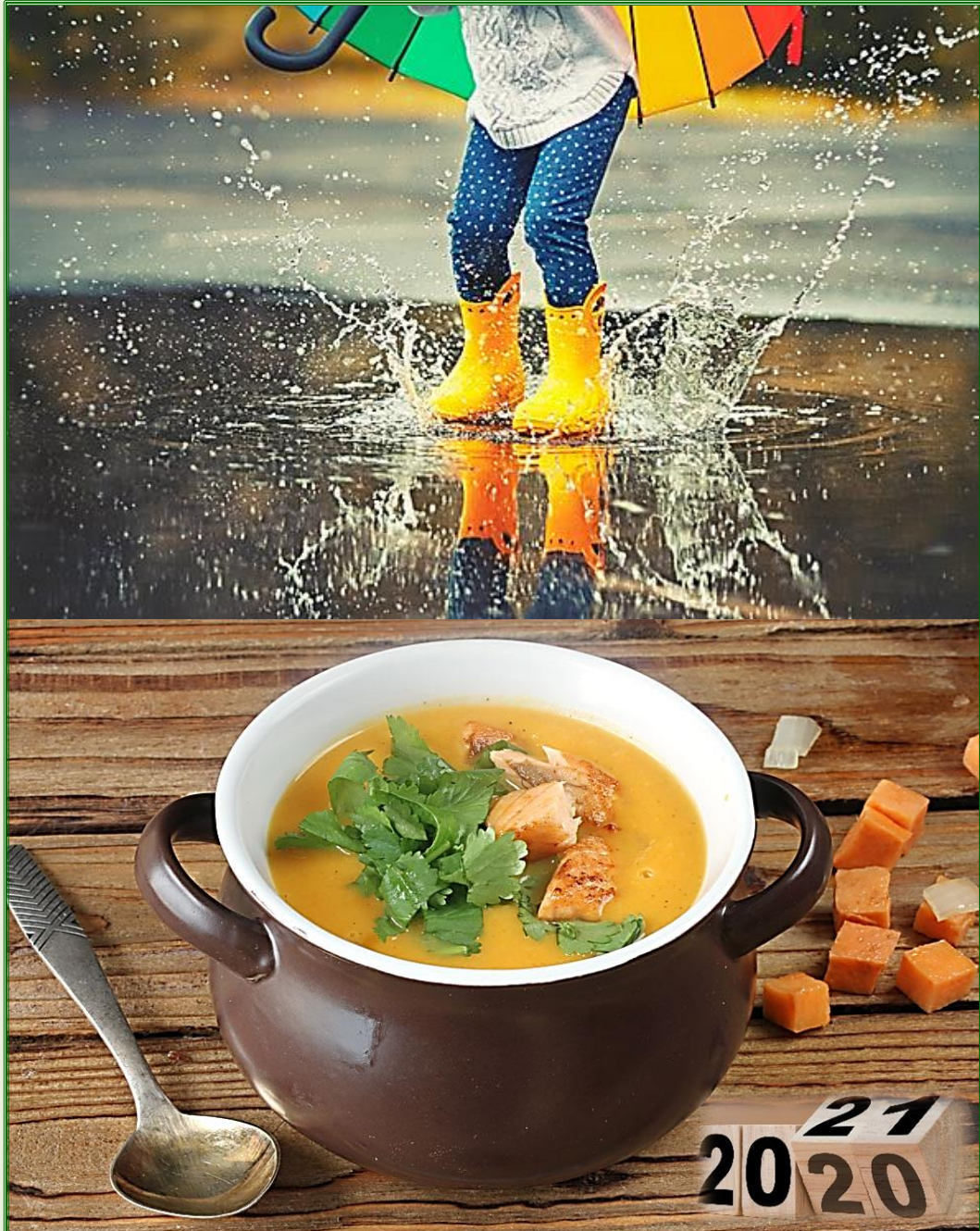

עטון הכפר

איילון 95
דצמבר 2020

משולחן היו"ר

תושבים יקרים,

שנת 2020 מסתיימת.

הייתה זו שנה לא פשוטה עבור כולנו. המגפה הקשה שלווה בחרדה בריאותית, בידוד וניתוק מהמשפחה והחברים, המשבר החברתי כלכלי פוליטי, חיי הקהילה שנעצרו ופעילות תרבותית שהופסקה כמעט לחלוטין.

ועד היישוב, למרות המגבלות והקשיים, המשיך את פעילותו הסדירה. ישיבות הוועד התקיימו כסדרן (הודות לפלאי הזום), הוועדות השונות המשיכו פעולתן, נושאים רבים הועלו לדיון ופרויקטים שונים בוצעו במהלך השנה.

נעשה מאמץ גדול הן ע"י חברי הוועד והן ע"י הצוות המקצועי, להמשיך ולתת לתושבים את מיטב השירותים.

אנו עומדים בפתחה של שנה אחרת חדשה. כולנו עדיין בטלטה גדולה, אך התקווה היא שעם הגעת החיסונים נוכל לראות את האור בקצה המנהרה.

**אי ייתן ובחורשים הקרובים
נוכל כולנו לחזור לשיטת הטובה והמבורכת,
לסיים את הבידוד והניתוק,
להחליף את חיי הקהילה והקשר בין התושבים
ולחדש את הפעילות החברתית והתרבותית ביישוב.**

**בברכת שנה אחרת טובה ומוצלחת,
בריאות טובה לכולם,
התחברות מחודשת
ופרנסה טובה.**

שלכם,

יורם

משולחן המזכיר

1. כלבים מוטטים

תופעת הכלבים המשוטטים ברחבי הכפר הולכת וגדלה ותושבים רבים, ביניהם ילדים, מותקפים ע"י כלבים שאינם קשורים ואינם נמצאים בהשגחת בעליהם. בנוסף נתקלים התושבים בגללי כלבים המפוזרים בכל מקום – בכביש, בפתחי הבתים, בחצרות הפרטיות ובגינות הציבוריות.

לבקשתנו, השירותים הווטרינרים יגבירו את ביקוריהם בכפר.

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה – שמרו על כלביכם בחצרות וטיילו איתם רק עם רצועה.

את הגללים יש לאסוף בשקית ולהשליך לפח. מתקני "שקי-קקי" מפוזרים ברחבי הכפר.

לאף אחד לא נעים לצעוד ברחוב כש"מוקשים" מפוזרים בו וכשכלבים עלולים לתקוף אותו.

אנא שימרו על סביבה נקייה, שכנות טובה והתחשבות בכולם.

כלב ללא בעלים ברחוב הבנים (א' 29/11/20)

כלב משוטט ברחוב הפרדס (שבת 19/12/20)

2. שוחרים על סביבה נקייה...

תושבים יקרים,

למרות שאנו חוזרים ומפרסמים מתי ולאן מפנים אשפה, גרוטאות, קרטונים, עיתונים, ספרים, גזם וכו', תושבים רבים מחליטים על דעת עצמם כיצד ולאן לפנות את הדברים הללו.

לאחרונה נתקלנו במספר תופעות, חלקן שכיחות יותר וחלקן שכיחות פחות, כגון **קרטונים גדולים** שמונחים ליד פחי האשפה, הרי כבר אמרנו שקרטונים מפונים לקרטוניה, אז מדוע אנו עדיין מוצאים קרטונים ליד פחי האשפה?

קרטונים וקלקר ברחוב הבנים

גרוטאות כידוע מפנים אחת לחודש, ביום א' הראשון בכל חודש ולמרות זאת אנו מוצאים גרוטאות מפוזרות בנקודות בימים אחרים, כמו למשל ערמת גרוטאות ברחוב הבנים, ברחוב הברושים, ברחוב בית-העם ועוד.

זבל וגרוטאות ברחוב הבנים

ספלים זרוקים ברחוב הפקאן/הברושים

המדרכה אינה מדף שעליו יכולים להציג חפצים שאין לתושבים צורך בהם ואולי מישוהו יעבור וייקח אותם.

חל איסור להוציא למדרכה גרוטאות שלא ביום המתאים !!

כל הנהלים והחוקים בנושא נכתבו אין ספור פעמים ונאכפים כדי לשמור על היישוב נקי ומסודר.

אנא עזרו לנו לשמור על ניקיון היישוב !!

תושב שיש לו חפצים שאינו צריך, ישמור אותם בביתו/בחצרו עד מועד הוצאת הגרוטאות או יפנה אותם לפינת המיחזור ויניח בפחים המיועדים.

פינת המיחזור

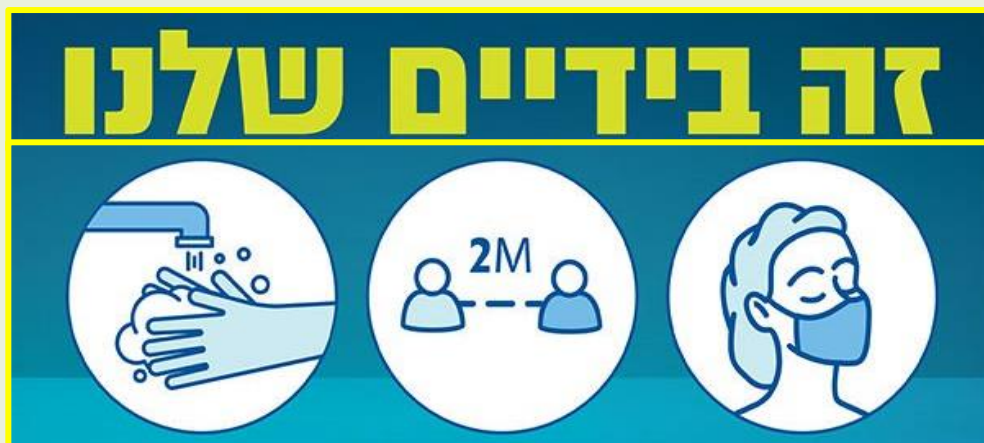
הפינה מכילה מגוון פחים למגוון מוצרים. צוות האחזקה של היישוב מנקה את פינת המיחזור מידי בוקר, אך לצערי, במהלך היום ובעיקר בסופי שבוע, מגיעים תושבים ומניחים דברים לא בפחים ולא במתקנים המיועדים.

כל תושב מתבקש לשים את הבקבוקים בכלוב המתאים, את הספרים בפחים הכחולים, קופסאות וקרטונים קטנים בפחים הכתומים, זכוכיות בפח הסגול, קרטונים גדולים לקפל ולהניח בקרטוניה

במידה והמתקן מלא עד אפס מקום אנו מבקשים לחפש מתקן אחר ברחבי היישוב אשר אינו מלא ולא לתלות שקיות על המיכלים הכתומים או להניח ספרים על הריצפה ליד המיכלים הכחולים.

על פינוי המיכלים השונים אחראית המועצה האזורית לפי תדירות שהיא קובעת. לעיתים המיכלים מתמלאים לפני הפינוי ואנו מודיעים על כך למועצה, אולם הם לא יכולים להקדים את הפינוי, בעיקר בתקופה זו כשלעיתים חלק מהנהגים המפנים נמצאים בבידוד.

אנא שמרו על הסדר והניקיון הן בפינת המיחזור והן במרחב הציבורי והיצמדו להנחיות.

בחודשים פברואר ומרס 2021
מקיימים האוניברסיטה העברית והמכון לחקר יהדות זמננו
קורס לתיעוד בעל פה בימי קורונה
הקורס נועד להכשיר מראיינים ויתקיים באמצעות הזום.

אם מי מכם/מכן מעוניין/ת להשתתף
במטרה שלאחר מכן יראיין או תראיין עבור הארכיון,
אנא פנו לאחת מצוות הארכיון: איריס מורג, תמר ישר ואסנת שירן

קול קורא **להשתתפות** **בתערוכת אמני הכפר**

בימים אלה מתקרבות לסיומן העבודות לשיפוץ החדרים הסמוכים לספריה.

ארכיון הכפר או בשמו הרשמי 'מרכז תיעוד ומורשת רמות השבים', יעבור לשכון בשני החדרים הראשונים, בתחילת המסדרון מצפון. בצמוד למשרד הארכיון והארכיב תפתח במקום גם גלריה קטנה, "גלריית הכפר" (שם זמני)! עם חנוכת מעוננו החדש, נפתח בתערוכה המבקשת להציג את אמני הכפר כיום.

זהו קול קורא לאמנים יוצרים המתגוררים בכפר ועוסקים בתחומי האמנות הפלסטית, להציג עבודה נבחרת שלהם בתערוכת אמני הכפר, לרגל חנוכת הגלריה.. תתקבלנה עבודות מהתחומים: ציור, צילום, איור, פיסול, קרמיקה, עיסת נייר, עבודה בחוטי מתכת, ברונזה, זכוכית, פסיפס ועוד! נשמח לקבל הצעות מכל יוצר המעוניין להשתתף.

לפניות: איריס מורג: 050-8320123
 מייל: לאיריס: iris.goffer.morag@gmail.com
 לארכיון: teud.rh@gmail.com

ברכות

- מזל טוב לוויאן וישראל טייבלום להולדת הנכדה טיאה-מיכאלה, בת לאודהליה וליאור טייבלום.
- מזל טוב ליונה ברליצהיימר להולדת הנין ריף, נכד ליעל ורמי ליפמן, בן לשקד וגל שחם.
- ברכות לדורון ורותי מרכוס להולדת הנכד גור בן למעיין ותום.
- ברכות לצילה זטלנד, ולריקי וגילי זטלנד, לנישואי הנכד והבן רועי זטלנד עב"ל עדי.
- ברכות לאריאל ויגדור בת ה-14 אשר זכתה באליפות אירופה לטאקוונדו – כל הכבוד !!

השתתפות בצער

- הוועד המקומי משתתף בצערה של משפחת אפיק במות דוד אפיק ז"ל, אשר כיהן כראש המועצה המקומית רמות השבים במשך שנים רבות.
- הוועד משתתף בצערו של שגיב בן-יקיר במות אמו מיכאלה בן-יקיר ז"ל.

איזו שמחה - קיבלתם הזמנה לרישום!

הורים יקרים שלום!

מועצה אזורית דרום השרון ומחלקת חינוך קדם יסודי נרגשים ביחד איתכם על הצטרפותכם למשפחת גני הילדים ומברכים אתכם בברכת הצלחה.

הרישום יחל מיום חמישי, א' בשבט התשפ"א, 14 בינואר 2021
ויסתיים ביום רביעי, כ"א בשבט התשפ"א, 3 בפברואר 2021.

זכאים לרישום:

גילאי 3 (ט.ט חובה) - שנתון 2018

גילאי 4 (ט.ט חובה) - שנתון 2017

גילאי 5 (חובה) - שנתון 2016

הרישום יתבצע באופן מקוון בפורטל החינוך באתר המועצה בתקופת הרישום
בכתובת www.dsharon.org.il
הינכם מתבקשים להצטייד בתעודת זהות של הילד ושל ההורה כולל ספח מעודכן
כתובת מגורים ואמצעי תשלום.

אנו עומדים לרשותכם ונשמח לענות לכל פנייה בטל. 03-9000535/2

המועצה רואה בחינוך הקדם יסודי את אחת מאבני היסוד בעיצובו וחינוכו של הילד/ילדה ותמשיך להשקיע בגני הילדים על מנת ליצור סביבה חינוכית מיטבית שתאפשר למידה מעשירה, מצמיחה ומהנה.

בברכה,

גיתית גזית

מנהלת מח' חינוך ק. יסודי

נני רייזברג

מנהלת אגף החינוך

מיכל לוי לנקרי

מנהלת מדור גני ילדים

03-9000535/2

"אל הגן שלי אני צועד בדילוגים
מחכים לי שם בנחת כל החברים..."
אתי גרסת ויזר

מ.א. דרום השרון - אגף החינוך

ת.ד. 500 נוה ירק, קרית המועצה (צמוד למבנה ביה"ס אהרונביץ) טלפונים באגף החינוך: 03-9000530/2/5

הורים יקרים שלום!

מועצה אזורית דרום השרון מקדמת אתכם בברכה לקראת רישום ילדכם/ילדתכם לכיתה א'.
אנו שמחים ונרגשים יחד איתכם ומאחלים הצלחה רבה.

**הרישום יחל ביום חמישי א' בשבט התשפ"א (14 בינואר 2021).
וימשך עד יום רביעי כ"א בשבט התשפ"א (3 בפברואר 2021).**

חייבי הרישום לשנת הלימודים התשפ"ב הינם ילדים שנולדו בטווח התאריכים הבאים:
מ - י' בטבת התשע"ה - 1 בינואר 2015
עד - י"ט בטבת התשע"ו - 31 בדצמבר 2015

הרישום יתבצע באופן מקוון בפורטל החינוך באתר המועצה בתקופת הרישום
בכתובת: www.dsharon.org.il

אנו עומדים לרשותכם ונשמח לענות לכל פנייה בטל. 03-9000530

המועצה רואה בחינוך היסודי את אחת מאבני היסוד בעיצובו וחינוכו של הילד/ילדה ותמשיך להשקיע בבתי הספר על מנת ליצור סביבה חינוכית מיטבית שתאפשר למידה מעשירה, מצמיחה ומהנה.

בברכה,

נני רייזברג
מנהלת אגף החינוך

מ.א. דרום השרון - אגף החינוך

ת.ד. 500 נוה ירק, קרית המועצה (צמוד למבנה ביה"ס אהרונביץ) טלפונים באגף החינוך: 03-9000530/2/5

הורים יקרים שלום !

מועצה אזורית דרום השרון מברכת אתכם לקראת כניסת ילדכם/ילדתכם לכיתה ז' ולבתי הספר העל יסודיים שש שנתיים בית חינוך עמי אסף ובית חינוך ירקון.

הרישום יחל ביום חמישי, א' בשבט התשפ"א, 14 בינואר 2021
ויסתיים ביום רביעי, כ"א בשבט התשפ"א, 3 בפברואר 2021

את הרישום יש לבצע בפורטל החינוך באתר המועצה
בכתובת www.dsharon.org.il
זכאים לבצע רישום מקוון רק מי שכתובתו מעודכנת לכתובת המועצה.

רישום נכון ובזמן יבטיח התארגנות מקדימה של ביה"ס
לקראת פתיחת שנה"ל תשפ"ב

אנו עומדים לרשותכם ונשמח לענות לכל פנייה בטל. 03-9000530

המועצה רואה בחינוך העל יסודי את אחת מאבני היסוד בעיצובו וחינוכו של הילד/ילדה ותמשיך להשקיע בבתי הספר על מנת ליצור סביבה חינוכית מיטבית שתאפשר למידה מעשירה, מצמיחה ומהנה.

בברכה,

נני רייזברג
מנהלת אגף החינוך

מ.א. דרום השרון - אגף החינוך

ת.ד. 500 נוה ירק, קרית המועצה (צמוד למבנה ביה"ס אהרונוביץ) טלפונים באגף החינוך: 03-9000530/2/5

נר חמישי של חנוכה עם לבב ברקן – ספורטאי עם לב זהב שזכה במדליות זהב

לכבוד חג החנוכה פרסמה המועצה האזורית דרום השרון בדף הפייסבוק שלה כתבה מרגשת על לבב ברקן, בן הכפר. ועדת העלון מביאה להלן קטעים מהכתבה:

שמי **עליזה ברקן**, תושבת רמות השבים. ברצוני לספר על **לבב ברקן** (בן 34), בני הצעיר, שהוגדר כילד עם צרכים מיוחדים בהיותו תלמיד בבית הספר. הקשיים של לבב נבעו בעיקר בלימודים ובהסתגלות לדרישות בכתה רגילה, בגלל שלא השכילו במערכת החינוך הרגילה, לשלב תלמידים עם צרכים מיוחדים. וכאשר עבר ללמוד בבית הספר שפרירים בקיבוץ גבעת חיים, התחיל לפרוח.

נקודות האור המרכזיות שהאירו והצמיחו את חייו של לבב, נבעו מהעיסוק שלו בספורט ובמיוחד בג'ודו. זה קרה במקרה. לבב היה בגיל 15, כאשר נפתח חוג ג'ודו ב"אקים" כפר סבא והלכנו לצפות, כאורחים, בפעילות. מאמן הג'ודו עזרא דבח, הזמין את לבב להדגים איתו לקבוצה מספר תרגילים ושיבח את הביצועים שלו בפני כל הספורטאים. בסוף האימון הוא הזמין את לבב לבוא לאימון הבא כדי "שיעזור" לו להדגים לקבוצה. לבב מאוד התרגש מהמחמאות, התחיל להתאמן כל שבוע והתקדם מאוד. באלופות ישראל באותה שנה לבב עדיין ספורטאי מתחיל, זכה במדליית זהב ומאז התקדם עד לחגורה השחורה, והפך במהרה לאלוף הארץ ובכל התחרויות. כל זה בזכות המאמן המסור עזרא דבח שמאמן אותו עד היום.

חשוב לציין את עמותת **ספיישל אולימפיקס** ישראל שמפעילה בארץ הרבה מועדוני ספורט בענפים שונים. השיא של כל התחרויות קורה אחת ל-4 שנים, שנה לפני האולימפיאדה הרגילה, מתקיימת אולימפיאדת הספיישל אולימפיקס לאנשים עם צרכים מיוחדים (בעיות קוגניטיביות). מדובר באירוע בינלאומי ענק באותו סדר גודל של האולימפיאדה הרגילה.

השיא הבינלאומי הראשון של לבב היה בשנת 2007 באולימפיאדה בסין. לבב הגיע לגמר יחד עם שני ספורטאים סינים וההתרגשות הייתה גדולה כאשר זכה במדליית הכסף. מהרגע הזה לבב הרגיש שהוא יכול להגיע לכל הישג אם ישקיע ויתאמץ. הפעילות בספורט והרצון להצליח גרמו לו להשתפר בכל תחום בחיים. כעבור 4 שנים במשחקים האולימפיים באתונה לבב כבר זכה במדליית הזהב, ובאליפויות אירופה בבלגיה ובאיטליה, שוב זכה במדליות כסף.

השיא האחרון של לבב קרה לפני מגיפת הקורונה. זכינו ללוותו באולימפיאדת מרץ 2019 שהתקיימה באבו דאבי. נכון! לפני הסכמי השלום. לבב צעד במשלחת ישראל, זכה במדליית הכסף ושמו הוכרז בשפה הערבית כזוכה מישראל. המסע לאבו דאבי היה אחד הרגעים המרגשים שלנו, כי בזכות לבב שלנו זכינו להגיע לאירוע מכונן, במדינה שלאזרחי ישראל לא הייתה כניסה אליה. קיבלנו יחס מיוחד ויוצא דופן וזכינו לראות את בנו מקבל מדליה ממנהיג חשוב של מדינה מוסלמית.

לבב גדל בבית שבו כולם התייחסו אליו כאל שווה בן שווים. אצלנו במשפחה כל אחד תורם את מה שיש לו להעניק ומקבל את מה שהוא צריך. כל אחד צריך דברים אחרים, בכל תחומי החיים, וגם לבב הילד שמוגדר כבעל צרכים מיוחדים צריך את שלו. כך גידלנו את הילדים וכך התייחסו אליהם, המשפחה, החברים, השכנים וכל מי שבא במגע איתנו. אפילו הנכדות הקטנות שלנו שואלות תמיד: איפה לבב? מתי מגיע לבקר? וכמובן במפגש אתו האינטראקציה היא מלאת שמחה והתרגשות.

ברצוני לעודד משפחות שיש להן ילדים עם צרכים מיוחדים לחשוף את ילדיהן לפעילות ספורטיבית במסגרת הספיישל אולימפיקס. הספורט מותאם לרמה האישית ותמיד יש מקום להתקדם. אני מאוד ממליצה על הג'ודו בשל החיבור לערכים של הענף הזה. ישנה היררכיה המחייבת כבוד למי שעבר מבחן ידע לחגורה מתקדמת (מחגורה לבנה של המתחילים, לשחורה) ושנמצא ברמת ידע גבוהה יותר, הילד לומד שיש למה לשאוף והוא כל הזמן מתוגמל על הישג אישי.

לבב למד לתפקד בשאר תחומי החיים עם אנשים אחרים ולהתפרנס בעבודה רגילה. הוא עובד בחברת סנו יותר מ-11 שנים כעובד מהמניין, ללא הנחות, ומקבל את תנאי העבודה כמו כל עובדי החברה. בתקופת הקורונה, כשהמשק היה בסגרים, הוא נחשב לעובד חיוני בחברה חיונית ולא החסיר אף יום עבודה. ההרגשה שאתה חיוני ושמעריכים את מה שאתה עושה, נותנת סיפוק לכל אחד ובטח לאנשים עם צרכים מיוחדים שלצערנו, החברה שלנו לא ממש "סופרת" אותם. גם החברים הספורטאים של לבב, עברו התנסות דומה.

אני ממליצה לכל משפחה לילד עם צרכים מיוחדים, לחשוף את הילד לספורט והתוצאות לא יאחרו להגיע.

הקישור לכתבה המלאה : <https://www.facebook.com/115177861972650/posts/1768311349992618/?d=n>

אריאל ויגדור אלופה!

ליאת בכור

ברכות חמות לאריאל ויגדור שלנו בת ה-14 על זכייתה באליפות אירופה (קדטים) בטאקוונדו.

אריאל ומשפחתה (אורית וינרמן, רן ויגדור והאחות יובל) הגיעו לרמות השבים לפני כשבע שנים מספרד, שם התאמנה אריאל במועדון מקומי כבר מגיל 5. אריאל המשיכה באימונים כשהגיעה ארצה, ומתאמנת כיום במועדון "מוזס טקוואנדו" בהוד השרון בניהולו של מאסטר ניב מוזס ובהדרכתו של יובל גיבורי.

בשגרה היא מתאמנת 4-5 פעמים בשבוע, כאשר חלק מהאימונים מתקיימים במועדון הבית בהוד השרון וחלקם במועדון נבחרת ישראל ברמלה. לקראת התחרות החודש, הגבירה אריאל את הקצב והתאמנה בסביבות עשרה אימונים בשבוע. היא עשתה זאת בשילוב עם הקורונה ועם הלימודים בביה"ס: בבוקר לפני תחילת שיעורי הזום ובערב נסעה להתאמן עם יריבים מרחבי הארץ. ראוי לציין גם את חברי נבחרת המועדון שנרתמו גם הם להכנות של אריאל בהגעה לאימונים אישיים או קבוצתיים כדי לשמש לה יריבים אסטרטגיים.

בשנת 2019 זכתה אריאל במדליית ארד בתחרות Open Challenge Cup בבלגיה, ובאותה שנה הייתה גם אלופת ישראל בקבוצת הגיל שלה. השבוע זכתה באליפות אירופה (לקדטים) בטאקוואנדו, שהתקיימה בבוסניה.

היעד הבא: האולימפיאדה בפריז, 2024!

גאים בך ואוהבים אותך מאד.

לצפייה באריאל ברבע ובחצי הגמר:

<https://www.youtube.com/watch?v=OEyRMZg0eHo&t=2s>

לצפייה בגמר:

<https://www.youtube.com/watch?v=U8Eehso44SM&t=2s>

הפינה הקטנה על הספר

כלנית קין

אני אוהבת חפצים קטנטנים. בילדותי הייתה לי מערכת של כלים פיצפונים להגשת קפה. אמנם אני זו שקיבלתי אותם במתנה, אבל הם היו יקרי ערך ומיד הושמו במזנון בסלון יחד עם כלי הפורצלן, כלי הכסף והבדולח. ולי אסור היה לשחק בהם אלא לראותם בלבד דרך הזכוכית המבריקה של המזנון, שגם עליה אסור היה להניח כפות ידיים ולהשאיר טביעות אצבעות שמנוניות. "בספר 'נוריקו סן הילדה מיפן' מאפשרים לנוריקו להוציא את מערכת הפורצלן כאשר מגיעה לבקר אותה אווה. ואני כל כך התקנאתי בה. לכן, כאשר הורי היו יוצאים לבלות ואחרי שאחי הקטן היה נרדם, בזהירות ובשקט הייתי מוציאה אותם. ממלאה קפה בקנקן 'הגדול', חלב 'בקטן', פרור גדול של עוגה על צלחת קטנטנה ויושבת ובארשת חשיבות מוזגת לי קפה בחלב כמו אחת הגבירות בבתי הקפה שבאלנבי או ברחוב בן יהודה.

באחד מימי ההולדת קיבלה בתי בית מיניאטורות כזה שנראה כמו תמונה של בית ומחולק לריבועים קטנים ובכל אחד מהם מניחים דמות קטנטנות. להפתעתי כשראתה אמי אותו תלוי בחדרה עם מבחר של מיניאטורות היא נתנה לבתי את מערכת כלי הקפה הקטנטנים, שאחר כך עברו מנכדה אחת לשנייה במשפחה.

גם נלה, גיבורת הספר "המיניאטורות" הופתעה ממתנת החתונה שנתן לה בעלה יוהאנס כאשר היא עברה לגור אתו באמסטרדם. בית בובות בגודל של ארון ובדמות ביתם. היא מזמינה אצל אמן שהיא לא מכירה ולא פוגשת מיניאטורות למלא את עולמה ולמלא את ביתה החדש, הזר המרוחק והמנוכר לה.

המיניאטורות, שאת חלקן היא מקבלת מבלי שהזמינה אותן מגלות לה סודות ואוצרות סודות אחרים. נלה בת השמונה עשרה מנסה לפענח את העולם החדש שאליו נקלעה. להבין את מערכות היחסים בין האנשים, ולנסות לשנות בדרכה את מהלך החיים שאליהם נקלעה. כל זאת על רקע החיים באמסטרדם של המאה השבע עשרה. הריחות, טעמי המאכלים, התלבושות, האירועים וההתנהלות היומיומית עולים חיים בין דפי הספר תוך כדי שהעלילה מתקדמת. לסוכר יש מקום מרכזי בספר אבל טעמו לא תמיד מתוק, לפחות לא לנלה.

ולי במטבח בארון העליון מאחורי שקיות האורז והסוכר, יש צנצנת אחת שאני מחביאה ובתוכה כל מיני יצורים קטנטנים, יש שם בובות, חתולים, חזירונים ודובונים, שאני אוספת כבר המון שנים. חלקם ממשחקים שהיו לילדי, חלקם מפורצלן, חלקם מפלסטיק, חלקם מעץ, וחלקם כל כך קטנים שאי אפשר לראות את הפרטים שעליהם בעין בלתי מזויינת אלא רק לחוש אותם בקצות האצבעות ולתת לדמיון לעוף.

המיניאטורות, מאת: ג'סי ברסון

הספריה הקטנה

כפטריות אחרי הגשם הן צצות, נמצאות בשלושה מקומות בכפר ויתוספו עוד בהמשך. יש בהן מבחר משתנה של ספרים לכל הגילים. תבקרו אותן, תיקחו ספר ששובה את ליבכם. תניחו ספר שאתם רוצים למסור.

קריאה מהנה

משפחה מלווה - שיתוף ובקשה

אורלי אורין ליור

בעקבות מסרון, שנשלח באחת מקבוצות ההורים של בית הספר, בארבע השנים האחרונות משפחתנו מלווה נער מפנימיית נווה צאלים, שמשפחתו אינה יכולה לטפל בו ולדאוג לצרכיו לאורך זמן. הליווי מתקיים בעיקר בסופי שבוע, בחגים ובחופשות ארוכות.

מטרת הליווי היא לאפשר חוויה קבועה ומתמשכת של משפחתיות, תמיכה ודאגה, הנשענת על תיאוריה מבוססת עדויות, כי ילד במצב המתואר, היוצא בקביעות למשפחה מלווה, חווה חוויות אישיות ומשפחתיות חדשות ולעיתים משמעותיות, ועשוי להפנים דרכי התנהלות מיטיבים בהמשך חייו הבוגרים.

לאורך השנים אנו מלווים ע"י אשת קשר, המכירה את הנער מהפנימייה, ומהווה מקור מקצועי ומגשר לשם היוועצות והכלה. בשיחה האחרונה עם הצוות, שעסקה בשלבי השמה לקראת גיוס הנער, שאותו אנו מלווים לצה"ל, עלתה בקשה, כנראה לאור חווית ההצלחה, לאתר משפחות נוספות מהכפר, בכדי להצטרף למעגל הליווי והתמיכה המשפחתי.

כעת למשל, ברמה הקונקרטית, ממתינים נער ונערה (בני 14-15) מהפנימייה למשפחה מלווה, רצוי מהכפר.

מתוך התחברות לרעיון, שלכל ילד מגיעים תמיכה וליווי משמעותיים
גם אם אינם ביולוגיים, ומתוך רצון להעביר זאת הלאה,
תוכלו לפנות באופן ישיר לעינת מפנימיית נווה צאלים : 052-3648328.
נוכל לתרום, במידת הצורך, מניסיוננו המעשי למתלבטים.....

תודות

ציפה לטאנז

לצוות ה"לול" והחניכים המקסימים!
 ביקורכם בערב חל החנוכה,
 השי והסופלניות
 הכניסו אור וחגיגה הביתה.
 שימחתם אותנו מאוד,
 תודה וכל הכבוד !!

עדכון

ועדת הנוער וענבר וינאן, רכלת הנוער

תושבים יקרים,

אנו בסיומה של שנת 2020, שנה מיוחדת, שונה ומלאה אתגרים, שבה נאצלנו להיות יצירתיים ולהתאים את עצמנו למצב המיוחד (בנוכחות נגיף הקורונה).
אנו צועדים עם הפנים קדימה אל עבר שנת 2021 ומאחלים שנה בריאה, מוצלחת ושגרתית ככל האפשר.

ומה היה לנו החודש?

טקס חג מעלות בקונספט קצת אחר, שבו צפיתם מסלון ביתכם. נתוני הצפייה היו גבוהים ומרשימים ועל כך תודה לכם תושבי הכפר, מי שפספס מוזמן לצפות בו ביוטיוב.

העבודה על הטקס השנה היתה מאתגרת במיוחד, לנוכח מגבלות הקורונה, אבל לזכותו של הצוות הבוגר אפשר לומר שהם הרימו את הכפפה באופן מעורר התפעלות, עבדו באופן נעים, מושכל, אחראי, ללא עימותים ומתחים, באווירה נעימה, מכילה, מקדמת ובוגרת. אנו מודים לכל חניכי השכב"ג שהשקיעו שעות אין סוף למען הצלחת האירוע החשוב והמשמעותי הזה.

ילדי שכבת ז' חילקו נרות לניצולי שואה והשכב"ג חילקו סופגניות לוותיקי הכפר. הילדים התרגשו מהמפגשים ושמוחו על הזכות שניתנה להם.

שכבת ח' כמו בכל שנה עמלה ועבדה על הפנינג חנוכה אך בקונספט אחר בעקבות הקורונה, ההפנינג נערך יומיים והתנהל בסבבים שבהם כל שכבה הגיעה בתורה ועברה בתחנות שונות ומגוונות. לאורך כל העבודה על ההפנינג חניכי שכבת ח' הראו מחויבות, רצון והרבה כוונה להפיק את האירוע. הפנינג החנוכה לא היה נראה אותו דבר ללא שכבת ח' המקסימה!

חניכי שכבת ח' האלופים, עקבנו אחרי תהליך העבודה שלכם, הצלחתם בכוחות המשותפים שלכם להגיע לתוצר מפתיע, יצירתי, מלא הומור, אחראי, והחשוב מכל - הדרך שלכם הייתה אף היא נעימה, רותמת ואחראית, אתם שכבה מגובשת ואיכותית, תמשיכו כך!

כמו שאנו יודעים ידידתנו הקורונה שוב קפצה לבקר והיא משנה לנו את התוכניות. במהלך הסגר הקרוב חניכי הלול יעברו פעולות מקוונות בזום. אנו עושים את מרב המאמצים על מנת לשמור על שגרת פעילות לנו ולחניכים.

בהזדמנות זו אנו מזכירים לכל מי שטרם שילם את דמי החבר לתנועה לעשות כן בהקדם האפשרי.

מאחלים לכולנו הרבה בריאות וחזרה מהירה לשגרה!

סיכומים ופרידה משנת התרבות והאירועים של עמותת הברכה סנת קבילי

תושבים יקרים שלום רב,

לקראת פתיחתה של עונת הרחצה 2020, היו לנו הרבה תוכניות לקיים אירוע פתיחה חגיגי לתושבי הכפר, לכבוד השיפוצים והשדרוגים החדשים במתחם הברכה וחנוכת גן השעשועים החדש. אבל אז פרצה הקורונה לחיינו וכשהעונה נפתחה, באיחור של חודש ועם כללים חדשים מחמירים ומגבלות התו הסגול, הכל נעצר, נדחה, השתנה.

למרות זאת, השתדלנו מאד, בכוחות משותפים, לקיים את כל מה שניתן במסגרת המגבלות.

ערב המתגייסים המסורתי נדחה מסוף יוני והתקיים במוצ"ש הראשון של אוגוסט, במתכונת שונה, מצומצמת, בדיעבד לא פחות מהנה, בחצר ביתם של אילנה ואופיר אדלמן, יו"ר העמותה, הצמוד לבריכת השחייה.

אחרי התכנסות לשחייה לילית, ללא המתקנים האתגריים המסורתיים במים, הוזמנו הבוגרים ליהנות ביחד מארוחת ערב מפנקת מעשה ידיו של שי שלנו, מפעיל המזנון, מסביב לשולחנות ערוכים בחצר המקושטת, באדיבותה של קבוצת אימהות מתנדבות מהשכבה.

ראש הוועד יורם קליינר ואיריס הולנדר, נציגת ההורים, הגיעו לברך. בהמשך, הופתעו הבוגרים מהופעה של אומן חושים, שריתק אותם לאורך זמן. חילקנו להם מתנות ונפרדנו מהם בברכת הדרך. היה ערב שמח ומאד מרגש, שבו נפגשו כל בוגרי השכבה ביחד, רגע לפני שהם מתפזרים, כל אחד לדרכו.

חלקם התחילו כבר למחרת את שנת השירות שלהם והמכינות וכן, ראשוני המתגייסים. בתקופה המאתגרת הזו, שבה לא זכו לשנת הי"ב על כל מסורותיה ולסיום הולם של הפרק הארוך והכל כך משמעותי בחייהם, מילדות לבגרות, רגע לפני שהם מתחילים את הפרק הבא בחיים, זכינו אנחנו, בשם כל התושבים, לשמח אותם לשעה קלה.

בהצלחה לכולם 💜

בסוף אוגוסט, הוזמנו ילדי רמות השבים וכפר מל"ל, **העולים לכתה א'**, עם הוריהם, לבלות כבכל שנה, אחה"צ בברכה. לסיום, כינסנו אותם על הדשא, לברכות, חלוקת מתנות ונשנושים.

בתקווה שגם הם יחזרו למסלול ולשיגרה מבורכת 🤗

לקראת השנה החדשה, התקיים בברכה **ערב הרמת כוסית**, במתכונת מצומצמת של חברי העמותה עם עובדי הברכה, לסיכום העונה המיוחדת ותקווה לחזור לשגרה בעונה הבאה, עם דור חדש של מצילים צעירים שהצטרף השנה, חלקם בנים ממשיכים, בניהולו המסור של מיכאל וייסמן.

לכבוד ראש השנה, ארזנו **מתנות מפנקות לחיילים** שלנו, אשר חולקו במסירות לבתיים ע"י ילדי שכבה י"ב הנוכחית, העוסקים בהתמדה בהתנדבות לטובת היישוב והתושבים בכלל, ובתקופה המאתגרת הזאת בפרט. יישר כוח! ❤️

שמחנו לתרום את חלקנו, זו השנה החמישית, לתערוכה החדשה ביוזמתו ובהפקתו של צוות התיעוד החשוב שלנו, שעושה עבודת קודש של ממש, בשימור המורשת של הכפר. כל הכבוד! ❤️

גע לפני הסגר, עם סגירת הברכה, כיבדנו את יוצאים בתפוח בדבש ועוגות שנשאר, שתהיה כולם שנה טובה ומתוקה 🍏🍎🍌

תודות לכל העושים במלאכה ונותני הגיבוי והתמיכה, בראשם אופיר אדלמן ומיכאל וייסמן. חברי העמותה, עובדי הברכה והמזנון ותושבים מתנדבים! ❤️

כמובן שמסיבות ידועות, לא יצאו לפועל העונה, כל האירועים הגדולים שאליהם מוזמנים תמיד התושבים והמנויים. מקווים שבעונה הבא נוכל לחזור לשגרה ואף יותר, גם בהקשר הזה.

אנו נפרדים בזאת משנת 2020 על חסרונותיה ומקבלים בברכה את שנת 2021 בתקווה שתביא איתה בריאות וימים יפים, טובים ומאושרים, ועונת רחצה ארוכה ומהנה, רצופה בשמחות ואירועים.

שנה לכולנו שנה אזרחית שגרתית וטובה! 💜

עמותת הברכה – 2020 והלאה

אלון ראמט

תושבים יקרים שלום רב,

הגיעה שעת הסיכומים והפרידה משנת 2020 - אז זו הייתה השנה האזרחית שמסתיימת לה עתה, מנקודת המבט של בריכת השחייה.

בתחילת ינואר לפני שנה התחלנו בשיפוץ ושדרוג יסודי בכל מתחם הברכה.

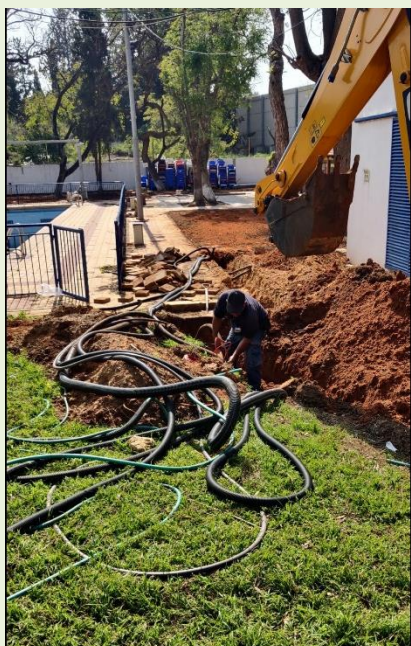
- הותקנה משאבה חדשה לאחר 30 שנה, כמו גם מערכת חדשה לחימום בריכת הפעוטות.
- הוקם גן שעשועים מורחב עם מערכת מתקנים חדשה, תקנית ומשודרגת להנאת הילדים וההורים.
- הוקמה מערכת גדרות חדשה מסביב לברכה, איתנה ויציבה, כבסיס מכובד לפאר היצירה הגרפית המקורית של שירה ורשבסקי האחת והיחידה.
- שודרגו מערכות המצלמות והתקשורת ושלל חוטי החשמל והתקשורת הוטמנו תת קרקעית.
- הותקנה מערכת השקיה חדשה והושקע בשיקום ושדרוג המדשאות והגינות מסביב.
- מתחם המזנון שופץ, שודרג והורחב, כמו גם התפריט של שי שלנו, לרווחת באי הברכה.
- בפאה המערבית של המתחם הותקן שער נוסף, בהתאם לתקני הבטיחות, והוקמה דרך גישה נוספת.

שנת הקורונה הייתה אתגר מיוחד לצוות ההפעלה בניהול ובהובלת מיכאל וייסמן. מיכאל מונה למנהל התו הסגול ובמסירות רבה הוביל עונה משתנה, עם עליות ומורדות, באורח מעורר כבוד. קיצור העונה התבטא כמובן בירידה בהכנסות, אך לא פגע בשירות.

ועד העמותה החליט על מענק מיוחד ומכובד למיכאל ולצוות שלו, כביטוי להערכה הרבה, על ההתגייסות ולקייחת האחריות בתקופה המאתגרת הזאת.

קידמנו בברכה את הצטרפותה של אפרת היים לוועד העמותה, שהיא תוספת משמעותית ביותר לקיום מטרותיה, בשמירה על הצביון הכפרי והקהילתי של הברכה, פנינת הכפר שלנו, והשקעה בפרויקטים לרווחת התושבים.

בין לבין שמחנו להשתתף במימון ולסייע בהקמת מתחם מוזיאון הליפט המקסים כמו גם בתערוכות הצילומים - פרויקטים נהדרים של צוות הארכיון והמורשת.

לפני ואחרי...

וכעת, פנינו אל העתיד.

על הפרק:

בחינת האפשרות לפתיחת המתחם המערבי והפעלת גן השעשועים, מגרש הכדורגל, רחבת הפינג פונג והמזנון - גם מחוץ לעונת הרחצה, מתוך מחשבה ליצור מתחם נוסף למפגשים ובילויים של תושבי הכפר, גם בחודשים שהבריכה אינה פתוחה לרחצה.

בדיקת היתכנות של קירוי הבריכה הלימודית לצרכי לימוד שחיה, שחיה בריאותית, הפעלות במים ועוד, גם בעונת החורף.

זה המקום להודות לרודי כחלון - קבלן התשתיות שעמד במרכז עבודות השיפוץ והשדרוג, לחברי העמותה על המעורבות האכפתית הפעילה והעשייה המתמשכת למען הציבור, ושוב למיכאל וייסמן מנהל הבריכה הוותיק, המסור והמיומן ולצוות ההפעלה.

נשמח להצטרפות תושבים נוספים לפעילות בעמותה ולקידום מטרותיה. המעוניינים מוזמנים לפנות אלי, אופיר אדלמן, בטלפון 050-5480003.

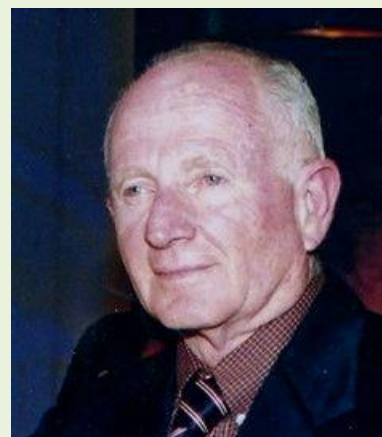
שנה אזרחית טובה ובריאה לכולם ותקווה שעונת הרחצה תיפתח בעיתה ותתקיים כסדרה להנאת התושבים 🧴

אחרי מות

דוד אפיק, 5 בספטמבר 1934 – 12 בדצמבר 2020

דוד, בנם של דורה ושמואל וסרלאוף, נולד בת"א שנה לאחר שהוריו עלו לארץ. מדירת חדר שכורה שחלקו עם משפחה נוספת באמצעות סדין, עברו לאחר שנים אחדות לצריף שאביו בנה בשכונת חיבת ציון. דוד למד בבית הספר היסודי הדתי "מזרחי" לבנים. לאחר שעות הלימודים הרבה לשחק בשכונה: ב'מקלט' שהיה למעשה בור גדול שנחפר באדמה, בטיפוס על עץ השקמה, בפרדס ובמשחק ה'דודס'. הילדים נהנו גם לנסוע בדרכי העפר של השכונה בקורקינט שבנו מחלקים שנאספו במוסכים הסמוכים...

אביו נפטר בשנת 1943, כשדוד היה בן שמונה בלבד. את ההודעה הקשה בישרה לו חברה של הוריו כשחזר מביה"ס, ובהגיעו הביתה הסתבר לו שהבשורה המרה עדיין לא הגיעה לאמו. האם שהתקשתה לגדלו לבדה, הכניסה אותו לבית יתומים (דבר שהיה מקובל אז), אולם לאחר שנישאה לשלמה קיניגל, דוד הוחזר למשפחתו החדשה. את מיטת הקומתיים הוא נדרש לחלוק עם שמעון, אחיו החורג, ומאחר וזה היה מבוגר ממנו הוא נאלץ לישון בקומה התחתונה. בדירה זו הוא חגג את בר המצווה עם קרובי משפחה וחברים וכיבוד צנוע.

בתחילת שנות החמישים המשפחה רכשה ברמות השבים את החלקה של זיכל ברחוב האלוניס (היום בית גניה קיניגל).

בחורף 1951 דוד התגייס לחיל האוויר ושירת בבסיס סירקין כמדריך 'לינק', המכונה היום סימולטור טיסה. **"אחר כך עברתי לבסיס בחצור, כי הייתי בכיר... לאחר שהשתחררתי אמי סידרה לי עבודה אצל חבר שהיה אחראי תעופה ב"אל-על". בתחילה עבדתי כמדריך סימולטור עד שיום אחד שמעתי שמחפשים ב"אל-על' נוטים. היות ועבדתי בהדרכה בחיל האוויר ובאל-על, והטייסים הראשיים הכירו אותי, הם המליצו עליי בשנת 1965 לקורס נוטים".** דוד הצליח להתקבל לקורס ולסיימו בהצלחה. בעקבות ההתפתחות של מכשור המטוסים התייתר תפקיד הנווט ודוד שוב התמודד עם אתגר חדש, הוא היה מהבודדים שעברו בהצלחה הסבה למהנדס טייס, תפקיד שמילא למעלה מארבעים שנים עד ליציאתו לגמלאות.

בעבודה, כאיש צוות אוויר באל-על, באדיבות משפחת אפיק

נישואיו ליעל לנדסברגר, בת הכפר, נחגגו בבית העם בשנת 1956. מהשילוב של ווסרלאוף (מים זורמים) ולנדסברגר (הרי הארץ) נולד השם "אפיק".

דוד היה פעיל במועצה המקומית ובשנת 1978 נבחר כחבר מועצה. בשנת 1982 נבחר לראשות המועצה וכיהן עד 1988. הוא שימש שוב כראש מועצה בשנים 1998-2004. לגבי עבודתו בשנים אלה דוד ציין: **"הרבה לא ניתן היה לעשות כי לא היה כסף"**. עם זאת קודמו מספר פרויקטים: **"אחד הדברים הראשונים היה מעבר המועצה מהמבנה הישן והצפוף (שהיה צמוד לבית העם) למקומו הנוכחי, המרווח, שעד אז שכנו בו 'מכולת לבשטיין' וסניף בנק לאומי. הרחבנו כמה כבישים שהיו קטנים וצרים, הותקנה מערכת ניקוז ובית העם שופץ והוספו לו שירותים"**. ליוזמות שקודמו בתקופת כהונתו יש להוסיף את הגינה בפנינת הרחובות המייסדים ובית העם וגן הנופלים ברחוב הבנים, וכן את המיזם הגדול של חידוש בריכת השחייה, כי **"...המון ילדים נפצעו מקירות הבריכה המשופעים"** וגם חלחלו דרכם כ-7000 קוב מים בכל שנה.

דוד נכנס לתפקיד יו"ר המועצה עם הרבה רצון טוב ונכונות אך ללא כל הכשרה, בפרט בכל הקשור לגיוס כספים ממוסדות שונים, אך הוא עשה את המיטב למען הישוב ותושביו. במהלך שנות הכהונה שלו ידע גם אי הסכמות ומחלוקות בתוך המועצה ובציבור, עד כי לעיתים **"חזרתי נסער מהישיבות והתקשיתי מאוד להירדם"**. על איכות הניהול של המועצה הוא זכה להוקרת מוסדות המדינה.

טקס קבלת פרס על תקציב מאוזן

בהפגנה נגד הסיפוח 2004, אוסף הארכיון

את פרק ראשות המועצה המקומית רמות השבים של דוד, אי אפשר לסיים מבלי להזכיר את המאבק שעמד בראשו, לעצמאות רמות השבים. המאבק הצליח למנוע סיפוח להוד השרון אולם נכשל במאבק נגד הסיפוח לדרום השרון. דוד סיים את כהונתו יחד עם סיום תקופת המועצה המקומית.

חבר קרוב כתב עליו לאחר מותו: **"דוד היה ג'ינג'י, אסרטיבי... אומר את אשר על ליבו, ישר כסרגל... נחוש וחרוץ כשהמטרה הייתה לפניו..."**

דוד ונכדתו גאיה, באדיבות משפחת אפיק

דוד ויעל עם נכדיהם, באדיבות משפחת אפיק

דוד הותיר אחריו את יעל אשתו, את ילדיו איל, אסנת ודורון, תשעה נכדים וחמישה נינים.

מקורות:

- הרשימה מבוססת על ראיונות עם דוד ויעל שערכה תמר ישר בפברואר 2015 ובמאי 2020 ומידע נוסף שהתקבל מהמשפחה.
- הצילומים מאוסף הארכיון ובאדיבות משפחת אפיק.

הבזקים מהעבר

רמות השבים והתלמורת הפילהרמונית

ב- 26.12 חגגה התזמורת הפילהרמונית 84 שנים לקונצרט הראשון בניצוחו של ארתורו טוסקניני. בארכיונו נמצא חיבור של אידה איביקן, משנת 1964, שבו תיעדה עבור רדיו איטליאנה את פרשת היוזמה של ברוניסלב הוברמן להקים בארץ תזמורת סימפונית ולגייס את המנצח המהולל טוסקניני להופעותיה הראשונות. גם הכותבת וגם נושא החיבור – קשורים להיסטוריה של רמות השבים.

אידה איביקן הייתה נוצרייה גרמניה, במקצועה אחות ופיזיותרפיסטית. היא הכירה את הוברמן ב-1914 כשנזקק לעזרה רפואית, אך בזכות השפות הרבות שידעה כמו גם יכולתה לסידור וארגון, הפכה למזכירתו האישית. לאחר מותו של הוברמן (יוני 1947) הגיעה לארץ ב- 1949 ובחרה לה לבית את רמות השבים. איביקן התגוררה במבנה בחצר של משפחת קיניגל ויצרה אתם קשר חם. היא חזרה למקצועה כפיזיותרפיסטית והצטרפה לצוות של בית פיינסטון.

התמונה מתוך הבלוג 'רגע מוזיקלי' של ספריית פליציה בלומנטל

להלן קטעים מהכתבה, שתורגמה בידי נירה רוסי¹.
 "...כל העולם ידע שטוסקניני הסכים ללא היסוס לנצח על קונצרט הפתיחה, של תזמורת שהייתה רק בשלבי-התארגנות ראשוניים... תאריך הקונצרט המסוים הזה, נקבע לחורף בשנת 1936, בפלשתינה.

כיצד בכלל ייתכן הדבר? ובכן, הפרשה מתחילה במכתב אחד לטוסקניני שכתב ברוניסלב הוברמן, שהקים תזמורת זו, הלא היא התזמורת הפילהרמונית הישראלית.

'... מאסטרו טוסקניני היקר, כרגע אני אובססיבי לגבי רעיון פורה אחר, מתחום האמנות.

גם לרעיון זה תיוודע השפעה רבה, בתחומי האמנות והפוליטיקה.

אהיה מאושר אם תיתן לי הזדמנות לחשוף את רעיונותיי. הדבר דחוף, שכן עלי לנסוע

תוך ימים ספורים. אשמח לדעת, ורצוי בטלפון, מתי אוכל להפגש עימך.'

הוברמן גם הלך אל מלון "אסטור" שבו התאכסן טוסקניני. שם סיפר למאסטרו שבכוונתו להקים תזמורת מצטיינת בפלשתינה. ביכולתו לארגן מיד קבוצת נגנים יהודיים מצוינים, שאיבדו את משרותיהם בגלל הנאצים בגרמניה, והוא מכיר אישית כמה נגנים נפלאים בפלשתינה עצמה. הוברמן הבטיח שכבר הצליח לאסוף כספים כדי לבסס את הקמת התזמורת ולתמוך בה בשנים הראשונות להקמתה.

¹ אנו מודים לנירה רוסי על עבודת התרגום. המקור והתרגום המלאים, הכוללים גם את תיאור ביקורו המפורסם של טוסקניני בכפרנו, נמצאים בארכיון.

טוסקניני הסכים מיד וללא שהות לנצח על תזמורת זו, שתבצע שלושה קונצרטים בפברואר 1936. כל זה כלל קונצרט בכורה בתל אביב ואז בירושלים ובחיפה. אחר כך ינצח טוסקניני על קונצרטים נוספים במצריים.

שלטון המנדט הבריטי התנגד לרעיון והציב מכשולים רציניים בדרכו של הוברמן, אבל מנהלי ומקימי התזמורת התגברו על כולם.

ב- 19.12.1936 מאסטרו טוסקניני ורעייתו קרלה מגיעים לפלשתינה לראשונה. התזמורת הצעירה הייתה פחות או יותר מוכנה לביצוע הקונצרטים. הנגנים התאמנו עם מנהל התזמורת וויליאם שטיינברג. שטיינברג איבד את משרתו בשל השלטון הנאצי, והוברמן היה זה שהזמין לישראל. טוסקניני החל מיד בחזרות.

ב-26 בדצמבר, בוצע קונצרט הבכורה בתל-אביב, ואחריו ניצח טוסקניני על הקונצרטים בירושלים ובחיפה.

הישוב כולו חווה שכרון חושים והתלהבות סביב המאסטרו המפורסם בתבל.

ליצירות הגדולות האזינו כולם: הפליטים מאירופה שלא התאקלמו עדיין בארץ הסוערת שעתידה לא ברור, וכמובן העולים הוותיקים, שהאירוע המוזיקלי הכביר והיצירות הגדולות עוררו בהם זיכרונות של מוזיקה ותרבות מאירופה. אם לא השיגה ידם לרכוש כרטיסים, הם ישבו ברחוב מתחת לחלונות אולמות הקונצרטים כדי להאזין. ההתלהבות הלכה וגאתה, ולא רק בקהל.

טוסקניני והוברמן בביקור ברמות השבים, דצמבר 1936, צילום: לילי בראואר

טוסקניני עצמו התלהב ללא מעצור מן הארץ ומן הקהל המעריץ והמריע. מן האולמות הפשוטים ומן האווירה המחשמלת. הוא צפה בנופי הארץ במסעו מעיר לעיר. במעט התצלומים שנותרו מן המסע, הוא נראה נינוח, בשרוולים קצרים, שקוע בשיחות נלהבות. לצדו נראית סיניורה טוסקניני, נחה מן המסע ברגליים יחפות, יושבת על גדם-עץ בתוך החול שעל חוף הים... "

על הקשר של אנשי כפרנו לתזמורת ולטוסקניני, יעיד המכתב שנשלח מהוועד להנהלת התזמורת, בהופעתו השנייה של טוסקניני בארץ.

רמות השבים

30.03.1938

התזמורת הפלשתינאית

תל אביב

אנו מרשים לעצמנו לפנות אליכם בבקשה שאם תענו לה, נודה לכם מאוד. המצב הקשה בחקלאות השנה, אפשר רק למספר מצומצם מחברינו לעשות מנוי לתזמורת, דבר שעבור הרבה מהחברים, חובבי המוסיקה, זה מחסור משמעותי. למרות זאת אנו חושבים שהמספר היחסי של המנויים בישוב גבוה באופן ניכר מכל ישוב אחר. בעוד שבועות ספורים יתקיים הקונצרט הראשון [למנויים] של טוסקניני, אליו כל המדינה כבר נערכת ושמחה לקראתו. למרביתנו, אין אפשרות לממן את הסכום הנדרש לרכישת הכרטיס, ולכן אנו מאוד מבקשים מכם, להקצות לנו כ-30 מקומות לחזרה הכללית במחיר המקובל. מדובר בתושבים שתורמו סכום כספי נכבד למאסטרו ולתזמורת שלו. בתשובתכם החיובית תאפשרו שמחה מיוחדת לאנשים ששנים רבות גילו עניין רב במוזיקה. אנו מקווים שלא תתעלמו מבקשתנו.

בהערכה והוקרה רבים במיוחד

מקורות:

אידה איביקן (Ida Ibbeken), **טוסקניני בארץ ישראל**, תרגמה נירה רוט, נובמבר 2020.
רגע מוזיקלי, בלוג מרכז המוזיקה והספרייה על-שם פליציה בלומנטל, יולי 2020.
ראיונות שערכה תמר ישר עם **גניה קיניגל** (ינואר 2020) ועם **מרים ליור** (יולי 2020).
מכתבי הוועד 1936-1938 – ארכיון רמות השבים, תרגום: חנה וינטר ותמר ישר, נובמבר 2020.
 תחקיר ועריכה: אסנת שירן

מִשְׁתָּקִים חוֹלָה וְאַחוֹת דָּב זֶהר - (הַיָּפוֹן פֶּהֶשְׁרָאֵת הַיָּקוֹ)

מבטא רוסי

תוֹחִם שְׁפָתִים

יִוְרֶדֶת בְּבֵלִינְסוֹן (*)

חֶדֶר קָטָן, קִירוֹת יִרְקָרְקִים, תְּמוֹנֶת יָם כָּחֹל, אֹזֶר אֶפֶר מִחֶלֶשׁ.
מוֹנִיטוֹר פּוֹעֵם, דּוֹקָרָן, צֶבֶת וְאַזְמֵל בְּכֵרוֹם בּוֹהֶק, סִפֶּת עוֹר רֶךְ וְנָקִי נָקִי.
הַלֵּב לֹא הִפְסִיק לְדַפֵּק עַד לְתַחְתּוֹנִים. רִיחַ אֲנִיס חֶזֶק בְּאֹוִיר.
מָה לַעֲשׂוֹת ?

שָׁכַפְּ, אֲנִי תִכּוֹף בָּאָה... קֶצֶת... מְסֻדָּרֶת בְּגָדִים שְׁלִי, מֵהִתְחַלָּה.
הַצָּתִי דֶרֶךְ הַמְרָאָה. מִדֵּי אַחוֹת מְגֻהָצִים. עוֹר לָבָן צָהָב לְגוֹפָה.
כְּפָתוֹרִים שֶׁלֹּא מוֹרִידִים מִמֶּנִּי אֶת הַמִּבְטָ, תִּלְתוּלֵי הַבְּלוֹנֵד מִתְגַּלְגָּלִים מַעֲלֵי עַד כְּתֻפִּים.
עֵינַיִם טוֹבוֹת, מְסֻבֵּירוֹת, רוֹכְנוֹת לְסִדֵּר אֶת הָרְצוּעָה.

אַתָּה דֶּף ?

כֵּן, דָּב זֶהר.

זְמָזוֹם מְכוֹנָה בְּרִקְעָה

שָׁכַפְּ בְּבִקְשָׁה.

אֵיפֹה ? כָּאֵן ?

כֵּן, כֵּן, תִּרְגִּישׁ נוֹחַ.

דָּלֶת ! לְסֹגֵר דָּלֶת !

סָגְרָה. חֲזָרָה אֵלַי מְחִינָת,

קוֹרֶצֶת וְהִיא גְבוּהָה

סָגֵר עֵינַיִם לְחֶשֶׁה.

לְשִׁים מִשֶּׁהוּ מְרָגִיעַ ?

מוֹסִיקָה זֶה טוֹב אֲמַרְתִּי. בְּבִקְשָׁה.

מֵאֵיפֹה הִגַּעְתָּ ?

שִׁיבָא - בְּאַמְבּוּלָנְס .

וְאַתָּה ?

(*) הַיָּקוֹ מֵאֵת יוֹנָה מוֹסֵט

נופי רמות השבים רה להר

הזרק אלס הזר

ה3טרפו לזקבות הזאלסאל לזוסבים

קישור להצטרפות <<

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד

לצורך קבלת הזדעות ופרסומים מטעם הזועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הזדעות.
אין אפשרות להגיב בפורום רחב

